

El dic i l'increment en l'obra pública (i II)

La Platja Gran, molt propera al dic

L'obra de Son Blanc va sortir a licitació amb un pressupost base de gairebé 66 milions d'euros (BOIB 06/03/07), però com vàiem a l'anterior comunicat, l'empresa que va guanyar l'adjudicació va oferir-se per fer l'obra per només 50 milions. O sigui, que l'administració pública diu que ha valorat una obra en 66 M i una empresa privada s'ofereix a fer-la per 11 M manco. Això és degut a l'altruisme empresarial? No, en teoria és un benefici que aconseguix l'erari públic convocant un concurs i valorant el que ofereix millor preu. Però només en teoria. Perquè a la pràctica, com havíem comentat, l'empresa que licita coneix molt bé les mancances i els errors del plec de condicions i ho anirà traient poc a poc per incrementar el cost final de l'obra.

I quan hi ha presses, com era el cas del dic, no hi ha tràmits complementaris que ho arrangin. Els estudis d'impacte ambiental de l'obra eren buits de contingut real. Les mesures compensatòries anunciades (com deixar un canal de posidònia entre l'escullera i el dic) són d'impossible compliment per les característiques de l'obra. I l'estudi dels possibles efectes sobre la Platja Gran deia que l'arena de la platja no està relacionada amb la dinàmica de la mar. Potser per això aquest estudi no estava signat ni assumit per ningú i mai es va contestar la petició, formal i per escrit, que el GOB va fer a Ports de Balears per saber l'autoria de l'estudi i la capacitació tècnica de la persona que l'havia redactat.

Per acabar amb aquest tema, no està de més pensar en la solvència final que tindran les empreses que estan fent l'obra. En poc més d'un any hem vist fer fallida a un gran empresa constructora de Balears i a la companyia aèria del president dels empresaris espanyols. La feblesa que el sistema financer internacional ha mostrat (en aquest cas tampoc feia la seva feina qui l'havia de fer) està evidenciant que alguns entramats empresarials que semblaven intocables poden caure com un castell de cartes.

Per això, en aquest context, més que mai cal vigilar la temptació de fer pagar amb diners públics les necessitats de determinats sectors massa acostumats al guany especulatiu. L'actual govern balear ha de demostrar que ha canviat realment de maneres de fer. Molts dels sobre costos que al·lega l'empresa que fa les obres són arguments sense solidesa. D'altres, són errors que s'hagueren pogut evitar si el tràmit s'hagués fet com caldria esperar.

Casos com el del dic han de servir per plantejar-se seriosament la imprescindible millora del funcionament de l'administració pública i la defensa dels interessos generals reals.

El dic ja té un cost ambiental molt elevat. Que no s'acompanyi d'un cost econòmic injustificat.